

Udvalgsbetænkning vedrørende ændringer i byplanloven.

Til borgerrepræsentationen.

Ved skrivelse af 7. marts 1961 har magistraten fremsendt et af magistraten udarbejdet forslag til boligministeriet om visse ændringer i byplanlovens §§ 2, 12 og 14, hvorved der søges skabt hjemmel for kommunalbestyrelsen til at kunne træffe bestemmelse om bevaring af bebyggelse på områder, hvor nedrivning eller ombygning truer med at tilintetgøre Københavns gamle bydeles særprægede karakter og værdifulde gadebilleder. Magistraten har indstillet, at dette forslag fremsendes med forsamlingens anbefaling til boligministeriet med anmodning om, at forslaget søges ophøjet til lov.

I borgerrepræsentationens møde den 23. marts 1961 blev sagen henvist til byplanudvalget, der derefter har forhandlet forslaget under samråd med magistraten.

Under samrådet har magistraten fremhævet, at der som følge af konjunkturerne er fremkommet et betydeligt antal byggeplaner, som forudsætter nedrivning af bygninger i de gamle bydele. Da magistraten ikke i den gældende lovgivning har tilstrækkelig hjemmel til at hindre en ansøgt nedrivning af bygninger, har magistraten under indtryk af det foruroligende antal aktuelle planer om nedrivning skønnet det uomgængeligt nødvendigt, at de vedtagne administrative retningslinjer for bebyggelsens anvendelse og udformning i Københavns gamle bydele ved en henvendelse til lovgivningsmagten søges suppleret med lovbestemmelser, der kan modvirke nedrivning og ombygning, hvor sådanne projekter ville ødelægge eller forringe gamle bydeles særprægede karakter eller værdifulde gadebilleder.

Under samrådet har udvalget endvidere modtaget supplerende oplysninger om rækkevidden af de bestemmelser i den gældende

lovgivning, der hjemler mulighed for at modvirke nedrivning og ombygning. Magistraten har i denne forbindelse om saneringslovens § 27, stk. 2, oplyst, at denne bestemmelse kun i særlige tilfælde vil kunne anvendes, idet den forudsætter, at der foreligger en saneringsplan for området.

I anledning af en fremsat tanke om betimeligheden af i den foreslåede lovændring udtrykkeligt at angive, hvis skøn der ved en stillingtagen i forekommende tilfælde måtte være afgørende med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt nedrivning eller ombygning vil have de i forslaget nævnte konsekvenser, ønsker udvalgets flertal at bemærke, at en nærmere præcisering heraf må anses for uforuden under hensyn til bestemmelsen i byplanloven om, at boligministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen kan godkende en byplan for kommunen eller en del af denne.

Udvalgets flertal, der er enig med magistraten i, at en udbygning af byplanlovens bestemmelser er absolut påkrævet, dersom kommunalbestyrelsen på effektiv måde skal være i stand til at bevare de gamle bydele i København, er endvidere af den opfattelse, at de foreslåede lovændringer også kan være af værdi andre steder i landet, og det er derfor flertallets håb, at lovgivningsmagten vil medvirke til, at sådanne bestemmelser gennemføres hurtigst muligt.

På det foreliggende grundlag skal udvalgets flertal herefter *indstille*, at borgerrepræsentationen tiltræder magistratens forslag til ændringer i byplanloven, og at magistraten bemyndiges til at fremsende dette forslag til boligministeriet med anmodning om, at forslaget søges ophøjet til lov.

Et mindretal (Helge v. Rosen) kan ikke tiltræde forslaget.

København, den 28. marts 1961.

Jørgen Bundvad.	Frank Christiansen.	Flemming Grut.	Toni Grøn.
A. Wassard Jørgensen.	Carl Petersen.	Karl Max Rasmussen.	Helge v. Rosen.
Børge Schmidt, formand og ordfører.	Vagn Støttrup.	Ib Tyregod	Frede Ørnebjerg.
		Egon Weidekamp.	